

ki so gostitelji določene vrste klopa. Na otoku Main so zaradi velike medsebojne odvisnosti določene vrste klopov in Limske borelioze v dveh letih usmrtili vso jelenjad (gostitelje klopov, ki so prenašali Limsko boreliozo), zaradi česar se je število odraslih klopov hitro zmanjšalo.

Kljub vsemu je zmanjševanje in odstranjevanje populacije klopov težavno in večinoma le kratkoročno, poleg tega pa lahko povzroči ekološko škodo, čeprav je zavedanje o možnem zmanjšanju negativnega vpliva na okolje vse večje.

Literatura:

- Gračner, M., 2005: *Pojavljanje klopov in njihov razvoj v Prekmurju (Lendavsko Dolinsko). Diplomatska naloga: univerzitetni študij. Univerza v Ljubljani. 77 str.*
- Hillyard, P. D., 1996: *Ticks of North-West Europe. Synopses of the British Fauna (New series). Shrewsbury: Field Studies Council. 178 str.*
- Parola, P., Raoult, D., 2001: *Ticks and tickborne bacterial diseases in humans: an emerging infectious threat. Clinical Infectious Diseases, 32: 897–928*
- Trilar, T., 2004: *Klopi (Acarina: Ixodidae) na pticah v Sloveniji. Acrocephalus, 123(25): 213-216.*
- Prosenč, K., 2001: *Gozdni klop (Ixodes ricinus) kot gostitelj rikecij v Sloveniji. Magistrsko delo. Biotehniška fakulteta, Univerza v Ljubljani. 75 str.*
- Sonenshine, D. E., 1993: *Biology of ticks, Volume 2. New York: Oxford University Press. 465 str.*

Slovarček:

Ovipozicija. Obdobje odlaganja jajčec.

Partenogeneza. Vrsta nespolnega razmnoževanja, pri katerem pride do razvoja zarodka iz jajčne celice brez oploditve. Tak način se pojavlja pri zelo različnih skupinah organizmov, kot so nižje rastline, nevretenčarji (na primer socialne žuželke, listne uši, ščipalci ...) in vretenčarji (na primer plazilci in ribe, zelo redko pa tudi ptiči). Pri sesalcih še ni dokumentiranega primera partenogeneze.

Maja Gračner se je rodila leta 1980 v Celju. Leta 2005 je na Oddelku za biologijo, sistemsko ekološka smer, na Biotehniški fakulteti v Ljubljani diplomirala iz ekologije klopov. Leta 2009 je na Biotehniški fakulteti doktorirala na temo bakterij v klopih.

Gregor Bernard – arhitekt, ki poje s pticami • Naravoslovna fotografija

Gregor Bernard – arhitekt, ki poje s pticami

Petra Draškovič

Nekega dne pride v moj elektronski poštni predal najava nove internetne strani.

»Spoštovani ljubitelji ptic in narave! Fotografija, narava in v zadnjem času ptice so tudi moja strast. Začel sem ustvarjati spletni dnevnik, s katerim želim predstaviti svojo pot v svet naravoslovne fotografije in izkušnje deliti z vsemi, ki vas narava zanima.

Vsem se zahvaljujem za morebitno sodelovanje.«

FREE BIRDS Spletni fotografski dnevnik, ki spremlja ptice v naravi. Podpisani avtor pa je Gregor Bernard. Priznam, da sem ostala brez besed. Nekaj časa meljem pri sebi, nato pa si ne morem pomagat in pač napišem

Labodi. Foto: Gregor Bernard.

tisto, kar mislim, kar me prevzame. Ni prav dolgo minilo, ko se na fotografskih srečanjih našega društva med novimi obrazi predstavi osebnost prav Gregor Bernard. Novomeščan, ki pa z veseljem prihaja v Ljubljano tudi na srečanja Prirodoslovnega društva Slovenije. In tako so znanstva tekla dalje. Hkrati pa občudovanje njegovih fotografij. Ne le fotografij, pač pa pristopa k fotografiji, odnos do narave in predvsem ljubezen do njegovih portretirank – ptic.

Čeprav njegovi fotografski koraki segajo daleč nazaj v čas analogne fotografije, veselje do fotografiranja ne bo popustilo. V svojih študijskih časih, pa tudi kasneje, je pripravil kar nekaj samostojnih in skupinskih razstav. Tudi danes se udeležuje številnih slovenskih in mednarodnih fotografskih natečajev ter pobira tudi najvišje nagrade! Kot pove sam, pa se je tisto fotografiranje vsepovprek omejilo le na eno večje potovanje, ki se zgodi običajno enkrat na leto. Kot mnoge je tudi

Gregorja vsakdanje delo prikovalo za računalnik in potreboval je novo veselje, ki bi ga potegnilo nazaj v naravo.

In to so bile ptice. Ko danes pogledamo njegove fotografije, se zdi, kot da je z njimi na ti že desetletja. Pa ni tako. Njegov prvi posnetek ptice je nastal šele leta 2009, ko je pred kuhinjskih oknom opazil kosa in ga z 200-400-milimetrskim objektivom tudi fotografiral. Nekaj dni za tem posnetkom kosa si je šel v Goriška Brda kupit rabljeni 400-milimetrski objektiv in sedaj ta hodi z njim skoraj povsod. Včlanil se je v Društvo za opazovanje in proučevanje ptic Slovenije (DOPPS) in skušal najti ljudi, ki vedo nekaj o pticah. V knjigah sicer lahko prebereš marsikaj, v mnogih podobno, a izkušnje na terenu so tiste, ki bogatijo znanje članov DOPPS-a. In takšnih sogovornikov in izmenjav izkušenj si je želel Bernard.

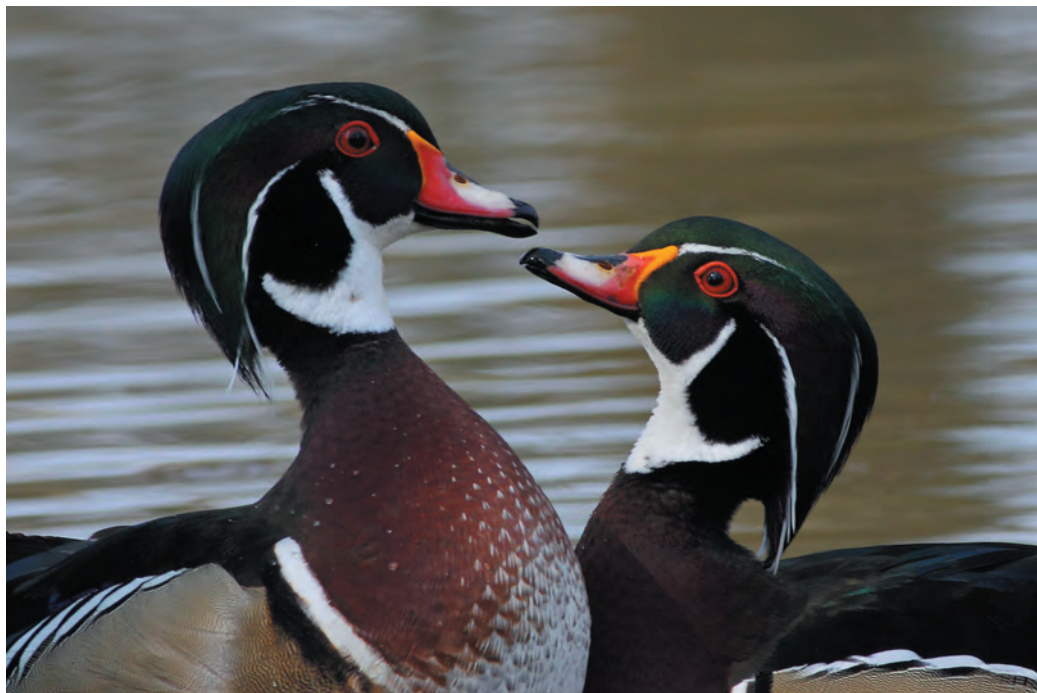
S pozornim opazovanjem in zenovsko potrpežljivostjo se je mnogokrat odpravil v

Siva čaplja. Foto: Gregor Bernard.

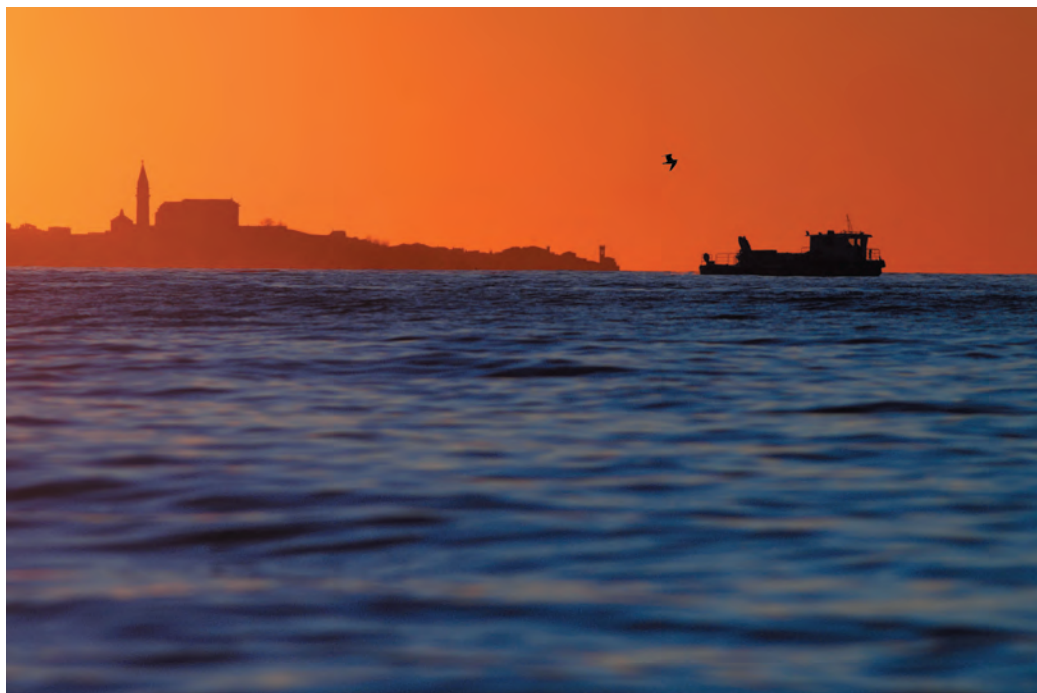
Fazan. Foto: Gregor Bernard.

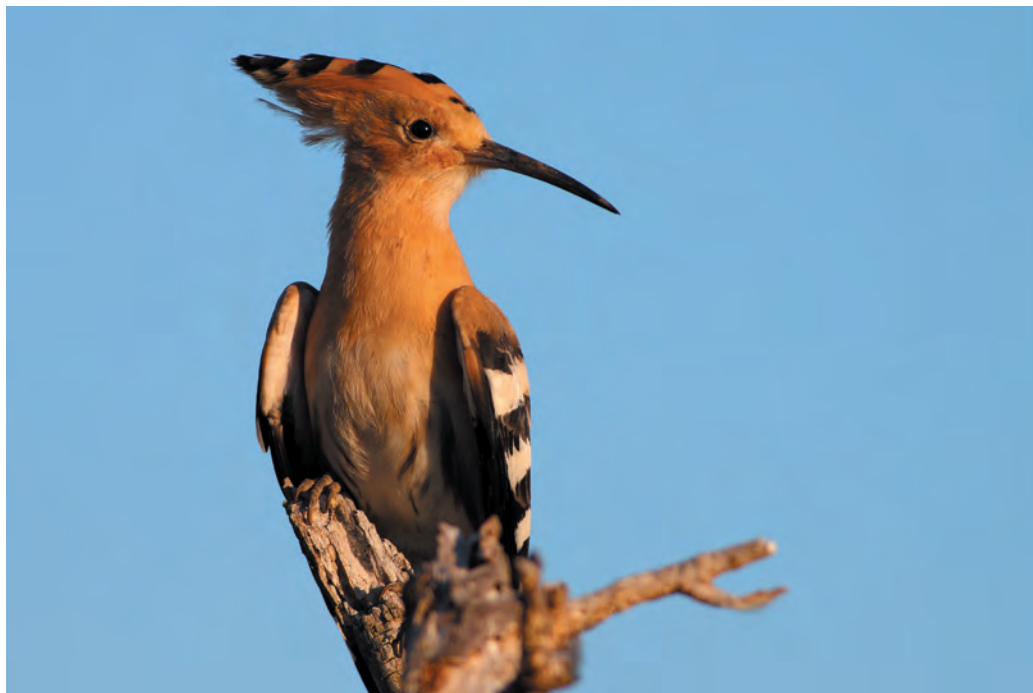

Nevestica. Foto: Gregor Bernard.

Piran. Foto: Gregor Bernard.

Smerdokavra. Foto: Gregor Bernard.

gozd, ob potok ali na jezero na »lov« za novimi fotografijami ptic. Včasih so se take odprave končale tudi z nobenim posnetkom ptice, kljub vsemu pa je ostalo lepo doživetje bivanja v naravi. Spet drugič pa je kakšna nova vrsta, ujeta v objektivu, potešila tistega nemirnega duha, ki hrepeni po vedno novih vrstah ali pa po še bolj doživetem oziroma zanimivem posnetku ptice. A pogosto sam portret ni več dovolj. Pač pa želja po izraznosti in prikazu razporeženja in predvsem dinamike in ujetem trenutku je tisto, kar ga žene naprej. Govorim o novih vrstah, ki jih želi dokumentirati. Ni le to. Fotograf jih želi tudi spoznati, prepoznati v naravi in s tem začutiti njihovo pesem. Le tako lahko nastanejo tako dovršene fotografije. S čutenjem, doživljanjem in s hvaležnostjo do opazovank. In takšne fotografije nehoti ali pa hote vzbujajo v nas tudi željo po ohranitvi tega pisanega in raznovrstnega ptičjega sveta ter njihovega okolja. Pot do tega pa ni vedno enostavna. Zgodb

iz narave je veliko. Nekoč se je iz fotolova vrnil domov z otečeno ustnico od pika nekega hudega komarja, na razbiti steklenici si je razparal hlače in zadnjico, a se hkrati veselil poln vtisov iz čudovite narave, ki nas obdaja. Kot pravi Gregor sam, se je trenutno zaradi nas samih – ljudi – ena zgodba žal končala žalostno. Takole pravi: »Dober mesec dni sem spremljal parjenje in nato valjenje sokola selca. Samo gnezdo je po novem obdano s plezalnimi smermi, ki so ravno v teh dneh precej obiskane. Pred nekaj dnevi sem že malo v pričakovanju prišel na svoje skrito mesto in skozi spektiv zaman iskal sokola na gnezdu. Samica sicer zapusti gnezdo za krajši čas, tokrat pa je ni bilo pet minut, pol ure, dve uri. Mesto sem obiskal naslednji dan in še dan potem, v upanju, da zagledam ptico na njenem gnezdu. Sokola nista zdržala pritiska. Ta zgodba odmeva v meni še ves čas. Danes sem bil zopet tam. Opazoval sem samca, ki je tako kot jaz, nemočen, opazoval prazno gnezdo. V resnici

ne vem, kaj se je zgodilo, ker samice že lep čas nisem videl. Na začetku ju nisem ločil, razen če sta bila skupaj, kar pa se je zgodilo le ob menjavi pri valjenju na gnezdu. Zdaj pa se mi zdi, da ju ločim že po gibanju in obnašanju. Trenutno si želim le, da v naslednjih dneh zagledam oba, pa čeprav ne nujno na gnezdu.«

Gregorjevo mojstrstvo se kaže predvsem v zelo dobrem obvladovanju tehnike. Fotografiji je zvest sicer že od osnovne šole, a piko na i dodata k vsemu prav njegova strast in njegov izraziti prepoznavni osebni pristop, ki ga dopolnjuje zaključena kompozicija, predvsem pa prefinjen občutek za ptice. Posnetkom zna vdihniti tisto »nekaj«, kar nas ne pusti ravnodušne.

Danes svoja opazovanja, znanje in izkušnje beleži na spletnem fotografskem dnevniku. V njem poleg doživetja in svojih spoznanj o pticah običajno opiše tudi opremo, ki jo je pri tem uporabljal, od maskirnega šotora do stativa in prožilca. Tako nesebično deli svoje, včasih težko prigarane izkušnje z mnogimi ljudmi.

Gregor Bernard pri risanju sovic.

Pedagoški pristop, podkrepjen z veliko mero perfekcionizma, pritegne mnogo navdušencev, ki spremljajo njegova dela, njegove korake, a za dobro fotografijo bodo morali tudi sami ven, v naravo, in s svojo potrpežljivostjo in znanjem narediti svoje korake ...

Nekaj Bernardovih fotografij predstavljam tukaj. Vsaka ima svojo zgodbo, ki je nastala ob testiranju novega fotoaparata (kot na primer fazan) ali pa ob preizkušanju kakšne zahtevne fotografske tehnike ... A fotografije ne nosijo le tehničnih zgodb. Pač pa zgodbe iz življenja in petja naših ptic. Dovolimo si, da zapojejo tudi tukaj. Skozi Bernardovo doživljanje. Avtorju pa čestitam predvsem za tisti prelomni korak v letu 2009, ki ga je naredil ob pogledu na kosa. Kajti narava, predvsem ptice, postajajo bližje tudi nam, ravno skozi njegove oči!

Srečno, Gregor in razveseljaj nas še naprej! Tako s fotografijami kot tudi z zgodbami, ki ob tem nastanejo.